

NIEDOSKONALSTWO (1) *sb n*

G sg niedosk(o)nalstwa.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Brak doskonałości, mniejszy stopień cech dodatnich: Ale ci którzy v ludzi dołkonálymi lię być zdadzą/ w oczách nawyższego stworzyćielá/ nieco niedołkonálftwá máią. SkarŻyw 589.

Synonimy cf NIEDOSKONAŁOŚĆ.

Cf DOSKONALSTWO, NIEDOSKONAŁOŚĆ

AŻ